

Det foreslås nu, at de omstændigheder, der kan få en sag omfattet af de særlige frister – altså ud over 3-års-fristen – gøres fælles for skattepligtige og for myndighederne, og at disse omstændigheder beskrives præcist, så skønselementet udgår. Samtidig foreslås en beløbsmæssig bagatelgrænse i disse sager.

Endvidere foreslås det, at alle skatteansættelser foretaget efter en praksis, der senere er blevet underkendt ved en landskatteretskendelse eller ved en dom, skal kunne genoptages tilbage fra og med det indkomstår, den underkendende kendelse eller dom drejer sig om, i modsætning til i dag, hvor den almindelige genoptagelsesadgang kun har kunnet gennemføres 3 år tilbage fra den første underkendende kendelse eller dom.

Dansk Folkeparti ser forslagene som en styrkelse af borgernes retssikkerhed og kan naturligvis støtte dem.

Den anden del af lovforslaget vedrører fastsættelse af regler for adgangen til at tage skatteforbehold og til at få tilladelse til omgørelse. Også her gælder det, at et ofte meget uensartet skøn nu lovfæstes, således at det i højere grad præciseres, hvordan betingelserne for at få en tilladelse til omgørelse kan imødekommes.

Også her er der efter Dansk Folkepartis opfattelse tale om en styrkelse af retssikkerheden for borgerne, hvilket vi kan støtte.

Den tredje del af lovforslaget går på det mere administrative, hvor der nu efter forslaget bliver åbnet mulighed for, at kommuner kan gå sammen om i fællesskab at administrere forvaltningskompetence på skatte- og ejendomsvurderingsområderne.

Dansk Folkeparti er positivt indstillet herpå, men vel at mærke, hvis det kommunale samarbejde alene sker på frivillighedens basis. Vi forudsætter endvidere, at den bemyndigelse til skatteministeren om at godkende sådanne ordninger administreres meget lempeligt og i overensstemmelse med forslagens intentioner.

Ordnningen skulle jo nødtigt give en øget adgang for skatteministeren til at meddele afslag på godkendelser i den hensigt, at staten skal overtage ligningsarbejde mere eller mindre, som der har været kraftige tendenser til her på det sidste.

Men alt i alt er Dansk Folkeparti positivt stemt over for lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget giver bl.a. mulighed for, at kommuner kan gå sammen i fælles administration på skatteområdet. Kommuner, der ønsker at samarbejde på de områder, hvor der kan hentes en gevinst i form af eksempelvis mere effektiv ligning eller en bedre service til borgerne, skal efter Det Radikale Venstres opfattelse selvfølgelig have mulighed for dette. Men præciseringerne i forslaget af, at det er kommunerne selv, der skal tage initiativet, er centrale også for vores støtte til forslaget.

Det er også vigtigt, at der i forbindelse med samarbejdet mellem kommuner aftales gennemsigtige og forståelige procedurer, så de pågældende kommuners borgere også har mulighed for at få indblik i samarbejdets udformning og konsekvenser.

Lovforslagets hensigt om objektivisering af regler for genoptagelse af skatteansættelser for både skattepligtige og skattemyndighederne mener vi i Det Radikale Venstre er et fremskridt i forhold til gældende praksis og nuværende regler.

Forslaget indeholder også en præcisering af de frister, der gælder i forbindelse med skattemyndighedernes behandling af sager. Herved gøres de frister, der gælder for skattemyndighederne samt for borgerne, lig hinanden.

Alt i alt kan vi i Det Radikale Venstre støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Andre ordførere har gennemgået forslaget, og jeg kan bare sige, at Enhedslisten i alt væsentligt er positiv over for det, der ligger her. Særlig omkring det første punkt, fristerne, er der da oplagte urimeligheder, der fremover vil blive rettet op på med en mere rimelig praksis set fra skatteborgerne side.

Det eneste punkt, vi ikke er helt afklaret på om vi vil støtte, når det kommer til slutningen af behandlingen af det her, er muligheden for at lave tværkommunalt samarbejde, som det er foreslået her i lovforslaget. Det har ikke så meget at gøre med lige det, der står her, men vi mener faktisk, der er brug for nogle mere principielle overvejelser om, hvor langt vi skal gå med at udvide disse fælleskommunale samarbejder, fordi vi hver eneste gang ser, at der opstår nogle problemer med demokratiet og med, hvordan ansvaret for sådanne fælleskommunale samarbejder placeres, hvis der er noget, der ikke håndteres rigtigt.